IMPERIUM MORTIS
in Genus Humanum
VNIVERSALE,
ipsa solenni Exequiarum die
F E M I N Æ
Nob. ac Virtutum omnium Elegantiâ
excultissimæ

EVPHROSYNÆ BRAUERIÆ,
Nat. LVTCKIÆ;

Præmatura quidem nimis, beata tamen morte,
post exantlatos summos, eosque intensissimos
partus dolores
die VI. Martii ANNO MDCCXVIII.
circa X. vespertinam rebus terrenis ereptæ,
subsequentique XI. mensis ejusdem ritu Christiano
in Æde B. Virginis Mariæ tumulo illatæ,
Musa non saltim inculta, sed & prolixiori paullo,
quam par erat, decantatum.
Interprete
HENRICO REICHELIO.
Cliente humillimo.

T H O R U N I I,
Impressit Joh. Nicolai, NOBIL. SENAT. & GYMN. Typographus.

ARripe, Musa, tuum mea barbiton, atque doloris
Chordas intendens tristia fata cane.
Tristia, dico tibi, quia nil nisi tristia præsens
Inter tot luctus postulat hæcce dies.
Et simul alterius personam, heus! indue tristem,
Ac tristes mores, tristia verba dato.
Tristibus ast etiam seria immiscere memento,
Ut seria ac tristis tu videare simul.
*A*d tempus muta vultum, ne forte cuidam
Nota sies: pares? pareo prompta Tibi.
Et citra multas ambages jussa sequendo
Personam, ceu fas, induo *Mortis* atræ.
Quæque mihi forsan possent obstare, repono,
Rumpo moras omnes, incipioque loqui.
Huc! huc! *Mortales*, a me qui nomen habetis
Flebile, vos omnes ite, venite, voco!
Huc! huc! se nemo seriis subducere forsan
Audeat his jussis imperioque meo.
Huc! huc! hem triplico, vos verba minantia vere
Auribus attentis percipitote mea.
Quæ, funesta licet, stricte tamen illa teneri
A Vestrum quovis, stante valore, volo.
Δὶς ϰ̀ τρεῖς (quamvis καλὸν haut videatur id ipsum,)
*A*lta clamavi voce, secuta forum.
Quæritis, a quonam sonus hic horrore tremendo
Permistus veniat, tantaque jussa fluant?
Quale sit aut ipsi nomen, quo noscitur, aut quod
Munus in his terris officiumque gerat?

En

En brevibus: dicor *Mors*, sed *Mavorte* cruento
Asperior longe, hoc aspera fata probant.
Sum nihil, ac aliquid, sed qua ratione nihil quid
Esse queat, vosmet sat cruciate diu.
Pallida Mors dicor, quæ sceptra ligonibus æquat,
Quæ cito tam clavam, quam diadema rapit.
Horrida Mors dicor, quæ Regum turribus æque
Atque casis luteis pauperibusque venit.
Et quod adhuc magis est, *Mors implacabilis*, ecce
Non sine judicio nec ratione vocor.
Sanos, ægrotos, fortes, juvenesque senesque,
*C*astos, incastos ad mea regna traho.
Pulchros, deformes, justosque, piosque, malosque,
Cum Dominis servos ad mea jura voco.
Nemo me major, nemo me fortior unquam,
Rideo Milones, Herculeasque manus.
Cum Grege Pastores rapio, cum Consule Cives,
Occido Reges, innumerosque Duces.
Qui trucidant alios misere ferroque manuque,
Hosce, viden'? trucido: par referoque pari.
Occumbit Judex: mirare? occumbit & *A*ctor,
Insons cum misero sonte sepulchra petit,
Mites, immites pereunt, segnesque rudesque,
Cernis & *A*rtifices arte perire mea.
Vos *M*ercatores, quotquot commercia multa
Hic exercetis, vosque migrare volo.
Ponite turbatæ mentis, mox ponite, curas,
Ponite, nam nîl vos cura molesta juvat.
Tutus es haut a me Sapiens, haut Rustice stulte,
*I*nfelix frustra me, Parasite, rogas.
Morosophos omnes, Philodoxos occupo cunctos,
Nîl nisi de *M*agnis parva favilla manet.
Dignis, indignis venio, cautisque vafrisque,
Docte, tibi venio, seu neque docte tibi.
Discipulis nullis, nec Præceptoribus ullis
Parco, nam cunctos Lex mea certa capit.
Patres & Matres, Natos Natasque süaves,
Hora (res clara est,) adveniente, neco.
Virgineas (fateor,) choreas perrumpere sæpe
Vah! doleo, verum vanus & iste dolor.

Jungo

Jungo probis reprobos, & parvis misceo magnos,
Sub simili titulo Femina Virque cadunt.
Nil juvat Icariis inflata Scientia pennis,
Subtilisque σοφῶν Ars male-cauta nihil.
Nil etiam quicquid Rationis garriat Hulda,
Nil quicquid Socrates, aut Stagirita bonus,
Dædaleas operas, vanæ crepundia mentis
Excludo, temno, rejicioque procul.
Technæ sat miseri vah! mendacisque Sinonis
Fallere me nunquam meque movere queunt.
Addo: meæ Legi cuncti parere tenentur,
Sit dives Crœsus, sit licet Irus inops.
Theiologi pietas hic exulat, en, moriendum
Est homini semel, hæc claususla firma manet.
Callida me Replicis Jurisprudentia multis
Fascinat haut Duplicis aut Triplicisque suis.
Scitas & medicas, queis morbos pellitis, artes
Nil curo, Machaon, nilque Galene, tuas.
Amphitryoniadæ clavam extorquere laborat,
Fulmina vel summo, quæ tenet, ipsa Jovi,
Qui nostras tentat vires superare, profecto
Fallitur, & fallit seque animumque suum.
Nemo etenim natus venit hunc mansurus in orbem,
Denique sed veluti ventus & umbra fugit.
Siquis luxuriet Generosi Stemmatis ergo,
Illius & Luxum Stemmaque vello brevi.
Horrendum dictu: securis impero dira
Æternæ mortis *Mors ego dicta* loca.
Nullus in hoc toto reperitur, credite, mundo,
Juribus exemptus qui queat esse meis.
Quotquot ab Adamo primo traxere Parente
Et genus & ortum, tempore cogo mori.
Non sum Δωρόφαγος, qui grandia munera poscam,
Dum sitis haut urget me, neque dira fames.
Surdior, hem! surdo, cæco sum cæcior, ergo
Aure oculoque carens audio nec video.
Quapropter multis & *inexorabilis* omnes
Hos ob defectus *Mors ego* rite vocor.
Sed quo prolabor? quo sensibus abstrahor istis?
Instigatoris jamne subibo vices?

Sub-

Submoneor potius sermonis rumpere filum,
Dum series crescit, non nego, nostra nimis.
Et, quæ forte mihi restant dicenda, decente
Dicere cum venia, ni gravis esse velim.
Hinc monitis parens (pietas jubet,) exuo rursus
Personam *Mortis*, jam subitura meam.
Nectoque, qua possum brevitate, sequentia saltim,
Vos autem promptam, vos facilemque date.
Hæc, *o Mortales*! hæc dura citatio *Mortis*,
Quæ verbis flecti, quæ ratione nequit.
O inamœna nimis! sed & o penetrabilis echo!
Quæ penetras mentes, corda animosque pios.
At, quid dico pios animos? quia svavis eisdem
Echo sat nota est, *Mors* quoque nota satis.
Hi nam dum cunctis moriuntur sæpe diebus,
Ars moriendi illis non nisi lusus erit.
Quisquis enim moritur prius, ac moritur, minime ille,
Dum moritur, moritur, sed moriens oritur.
Hinc reprobis potius solet hic sonus esse perosus
Mentibus, ac echo commemorata ferox.
Nam quoniam vivi renuerunt noscere *Mortem*,
Mors illis, *vita deficiente*, gravis,
Maxima dum pavido transactæ crimina vitæ
Cordi obversantur, mens animusque tremit,
Cum *Judex*, *Actor*, cum *Testis* cor fit iniqvum,
Mancipat ac hæc ob se mala tanta stygi.
Cumque hos accusat reprobi mens conscia facti,
Quam delictorum grande gravavit onus,
Ingens tunc etenim solet esse potentia *Caci*,
Qui vario varius nomine reque κακός.
Qui leo, cribrator, mirus venator & auceps,
Qui serpens, latro, milvus edaxque lupus,
Et qui centuplices moribundis objicit artes,
Queis capiat, rapiat, decipiatque suos.
Dum vel mille potest, cum vult, adsciscere rerum
Μορφὰς ac species hic veterator atrox.
Væ! tunc qui spernunt solatia sancta JEHOVÆ,
Aut quoque sunt diri penduli ab ore lupi,
Qui nudi nudo beliali principi averni
Parent, ac secum damna nefanda vehunt.

Væ!

Væ! qui non salva Messiæ semper adhærent
Vi fidei, vel qui tunc dubitare volunt.
Quique tot ex sacris nequeunt firmare gravatum
Mellifluis dictis corque animamque suam.
Sæpius æthereæ tunc rumpitur anchora mentis,
Naufragiumque animæ sic facit æger homo.
O inamœna nimis, (repeto,) & pœnetrabilis echo!
O nimium tristis voxque sonusque malis!
Aures quæ lepidis assvetas non nisi rebus
Percellis, turbas attonitasque facis.
Hinc melius vobis consultum forte fuisset,
Si didicissetis tempore rite mori.
Nam sic experti, quod MORS sit nîl aliud, quam
Multis Ostiolum, Relligiosa Salus.
Hæc animo volvens Demortua tempore quovis
Colloquium statuit *Mortis* inire pium.
Gnara sat, hunc quem quis sibi notum tempore reddit,
Non opus, ut posthac sic timuisse velit.
Auribus Illius *Mortis* vox horrida per se
Ut cantus sonuit, vel quoque dulce melos.
Dum sibi sideriæ post fata suprema Coronæ
Spondebat laudem perpetuumque decus.
Paullo post niveis Fidei Pietatis & alis
Liber ex hoc mundi carcere ad astra volans.
Ergo, quid mirum? quod ceu modulamina blanda
Inter gavisa est carpere *Mortis* iter.
Carpsit, sed vivit post hæc sua funera *Vitam*
Cœlestem, digna & quam pia secla canant.
Dignaque quam gratis celebrent jam mentibus omnes,
Quò laus Illius, quò penetrabit honos.
Dum felix illuc, voluit quò, venit, & *atram*
Nil curat *Mortem vivida* in arce poli.
Interea mea verba volunt, *Te, Care Patrone*,
TE, qui parte Tui nunc meliore cares.
Non ut tentarem solamine scilicet ullo
Erigere, aut vulnus vah! refricare Tuum;
Persvasus, sancto quod motu Flaminis almi
Solati plenum corque animusque fiet,
Munere sed solito quo fungerer, atque dolorem.
Si non ex toto, ex parte levare queam.

Ante

Ante oculos thalami Sociam caramque Maritam
Imperio Mortis succubuisse vides.
Hinc minime mirum, gemitus quod pectore ducens
Imò, nunc lacrymæ fluminis instar eant.
Ast Illam rursus gaudens aliquando videbis
Sedibus in celsi lætitiaque poli.
Ergo jam dictis saltim hæc adjungere, quæso,
Sit licitum nota pro bonitate tua.
Hæcce loca aucupii mere viscosa reliqit,
Illecebris mundi sollicitata mali.
Ac mutavit iis, quæ sunt mansura, nec unquam
Interitura dein', Codice teste sacro.
CHRISTUS in hacce via *Via* vera & *Dux* fuit illi,
In Vita æterna *Vita Salusque* manet.
[O hilaris! felix! o sancta catastrophe! sanctæ
In te quæ tantum prosperitatis habes.]
Post *Mortem Vitam*, post tot discrimina tandem
Gaudia nequaquam post peritura tenet.
Post exantlatos tot acerba sorte dolores,
Ecce, parata diu regna beata capit.
Post duras curas, hujus post *Mortis* & umbras
Nunc *Patriam* cernit Luminis atque PATREM.
Illius in corde *hic* JESV tam dulcis imago
Fulsit, *ibi* JESV corde coruscat amor.
Inter cœlicolas longum modo transigit ævum,
Æthereique tenet nunc πολίτευμα throni.
Ac oculis semper sanctisque piisque tuetur
Hunc, Cujus λύτρον non leve pondus habet.
Miraque in excelsis Illi dat munera laudum,
Ter *SANCTUS! SANCTUS! SANCTUS IOVAH!* canens.
Non nisi læta pio cordi adsunt, tristia desunt,
Hem! scitis, quid agat Mortua nostra modo?
Pluribus id vellem, si possem, exponere verbis,
Ast ἄῤῥητα quia hæc, ergo tacebo -- --
Barbiton & tristi functum sat carmine rursus
Appendo, chordas (pausa!) relaxo meas.

EPITA-

EPITAPHIUM.

NAta fui *Morti*: donum mihi *vita* caduca
In vita ſaltim perbreve, crede, fuit.
Mortua ſed *Vitæ*, vanam nunc rideo *Mortem*,
Qua victa melior nunc mihi *Vita* datur.
Vires eluſi *Mortis*, minime quia *vi--res*,
Sed vanus veris *floſculus*, *umbra*, *nihil*.
Floſculus idcirco, quia langvent: *Umbra* ſed, *umbræ*
Dum fugiunt inſtar: *Nil*, quia reque *nihil*.
MORS *Mortis mortem miranda morte momordit*,
(*Mordens, dic, rogo, nunc Mors, ubi morſus erit*?)
Et, poſita *vita*, *vitæ* mihi VITA SALUSque
Æternam vitam, quæ ſine fine dedit.
Mortua: ſed *vivo*: dices: cuî? *mortua* tetro
Sum *mundo*: vivo *vivo* ſed usque DEO.
In terris *vitâ* potior *Mors*, *vita* ſed illa
In cœlis potior (gaudeo,) *Morte* manet.
Scin' miſeram *vitam*? (magis hinc de jure vocandam
Mortem,) proſixus non ero, dico tribus:
Flevi, *delevi*, *ſprevi*: *mores*, *mala*, *mundum*:
Quî? *lacrymis*, CHRISTI *ſangvine*, *corde pio*.
Quisquis eris, *Mortem terrenam* temne, *Viator*,
Sed vita *æternam* terribilemque nimis.
Sic *Vita* mecum cœli conſtante frueris,
Quam tibi, quamque piis omnibus opto: *Vale*!

